

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancta Margaretha lxxxviii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

tibi obuiauerit ipsa tua vxor est. Quo facto theodora cum camelis venit. et virū suū videns et recognoscēs intra se dixit. Heu me vir bone me^o quantum laboro vt eripiar a peccato qđ feci in te. Cū autē appropinquassēt. salutauit eū dicēs. Gaudeas dñe me^o. Ille autē eā penit^o nō cognouit. Sed cū diu^o tissime expectaret: et se deceptū clamaret. facta ē vox ad eū dicēs. Ille qđ te heri mane salutauit: vxor tua erat. **B** Ante autē sanctitatis fuit brā theodora: vt mlt̄a miracula faceret. Nam et hoīes a bestia laceratū eripuit. et suis p̄cib^o fuscitauit. Ip̄am quoq; bestiā insecuta maledixit que subito mortua corruit. Dyabolus autē sanctitatem suam ferre nō valēs. eidē apparuit dicēs. Meretricis p̄cib^o et adultera. reliq̄ti virū tuū vt huc venires et p̄tēneres: Per virtutes meas tremēdas in te suscitabo p̄clū. et si te nō fecero crucifixū negare non dicas qz ego sum. Ipsa autē signū crucis sibi edidit. et p̄tinus demon euauit. **Q**uadā autē vice dū de ciuitate cū camelis rediret. et in quodam loco hospitata fuisset. puella quedā nocte ad eam venit dicēs. Dormi mecū. Que cū respueret: iuit ad alterū qui in eodē loco iacebat. Cū autē ei^o venter intumuisset. et de quo p̄cepisset interrogata fuisset ait. Monach^o ille theodorus dormiuit mecū. natū igitur puerū ad abbatē monasterij trās miserūt. Qui cū theodorū increparet. et ille sibi in dulgere peteret. scapul^o suis puerū imposuit. et de monasterio p̄iecit. Illa autē abiecta p. vii. ānos extra mōasteriū manit. et de lacte pecorū infantem nutriuit. Diabol^o autē tante ei^o patiētie inuidens in specie viri sui se trāsfigurauit. eiq; dixit. Quid hic agis dñā mea. ecce languēo p te. nec aliquam p̄solationē recipio. Veni ergo lux mea: qz si cū viro alio iacuisi hoc tibi indulgeo. At illa credens virū suū esse dixit ad illū. Nunq̄ ampl^o tecū manebo: qz fili^o iobānis militis iacuit mecū. et volo agere p̄niam de eo qđ in te peccaui. Et cū orasset statim euauit. et demonē fuisse agnouit. Altera iterū vice diabol^o voluit eā terrere. Nam in similitudine ferarū terribilū demonē ad eam venerūt. et vir quidā instigās eas dicebat. Comedite meretricē hanc. Illa autē orauit et euauerūt. Altera vice multitudo militū veniebat: quā princeps p̄cedebat. et eū ceteri adorabāt. Dixerūtq; milites. Theodore. surge et adora principē nostrū. Que r̄ndit. dñm deū adoro. Qđ cū principi nunciatū fuisset. iussit eā adduci et tot tormētis affici: vt mortua putaretur. Et postmodum oīs turba euauit. Alia iterū vice vidit ibiq; aurū multū qđ signans

se illud refugit. et deo se recommendauit. Altera etiam vice vidit quendam ferentem canistrum plenum omni genere ciborū et dicentē sibi. Dicit princeps qui te occidit. Tolle comede: qz nesciens fecit hoc. Illa autē se signauit. et protinus euauit. **C**ompletis autē septem annis abbas patientiam eius p̄siderans eam reconciliauit. et cū puero suo in monasteriū introduxit. Ubi cum duos postmodum annos laudabiliter p̄regisset: puerū accepit: et secum in cella sua clausit. Quod cum abbati reuelatum fuisset. misit quosdā monachos qui diligentius auscultaret quid nam cum eo loqueret. Illa autē puerū amplexās et deosculans dixit. Si mihi dulcissime. tempus vite mee venit. Relinquo te deo ipsum patrē et adiutorem habeas. fili dulcissime ieiunijs et orōnib^o insistes. et fratribus tuis deuote seruias. Et hec dicēs sp̄m tradidit. et in dño feliciter obdormiuit. Circa annos dñi. cccc. lxx. Qđ puer cernēs plurimū flere cepit. **I**n ipsa autē nocte visio abbati mōasterij monstrata est in hūc modū. Nuptie maxie parabantur. et veniebant ordines angelorū et prophetarū et martirū et omnium sanctorū. Et ecce in medio eorū mulier sola gloria ineffabili circūdata. et venit vsq; ad nuptias et se dit sup lectū. et oēs astantes adorabāt eam. Et ecce vox dicens. Hic est abba theodorus qui falso de puero accusatus est. Septem t̄p̄a super eam mutata sunt. castigata est em̄ quia cubile viri sui coinquinauit. Excitatus autē abbas p̄citus cum fratribus ad cellam eius iuit. et eam iam defunctā inuenit. Et intrātes et discooperiētes ip̄as esse feminā inuenērūt. Misitq; abbas pro patre puella que eam infamauerat. et dixit illi. Vir filie tue mortuus est. Et auferēs vestimentū mulierē esse cognouit. **F**act^o est igitur timor magnus sup oēs qui hoc audierūt. Angelus autē dñi abbati locutus est. Surge velociter equū p̄cede et vade in ciuitatē. et si quis tibi obuiauerit assume et tecum adduc. Qui dum p̄geret quidā vir currēs sibi obuiauit. Quē cū abbas interrogaret quo p̄geret. ille ait. Mulier mea mortua est et vado videre eā. Et assumpsit abbas virū theodore in equū et venientes plurimū fleuerūt. et ip̄am cum multis laudibus sepelērūt. Vir autē ei^o cellā vxoris sue theodore accepit. et ibidem permanens tandē in dño obdormiuit. Puer autē theodore nutriticē sequens omnium morū honestate pollebat. ita qđ mortuo abbate monasterij in abbatem ipse vnamiter est electus.

De sancta margaretha. lxxxviii. A

De sancta Margaretha

Margaretha dicitur a quadā p̄ciosa gēma q̄ margarita vocat̄ que gēma est cādida parua & viuosa. Sic beata margaretha fuit candida p̄ virginitatē. parua p̄ hūilitatē. virtuosā p̄ miraculoꝝ opationē. Virtus aut̄ hui⁹ lapidis dicit̄ esse p̄tra sanguinis effusionē. p̄tra cordis passionē. & ad sp̄s p̄fortationē. Sic beā margaretha habuit virtutē p̄tra effusionē sui sanguinis p̄ p̄stantiā q̄ in suo martirio p̄statissima extitit. Contra cordis passionē. id est. demonis tēptationem p̄ victoriā. q̄ ip̄sa diabolū sup̄auit. Ad sp̄s p̄fortationē p̄ doct̄inā q̄ m̄ltos aios p̄fortauit & ad fidem xp̄i p̄uertit. Cui⁹ legendā t̄b cor. n̄ vir eruditus scripsit.

Margaretha de ciuitate antiochie filia fuit theodosij gentiliū patriarche. Hec n̄ tria traditur & ad adultā erat̄ veniens baptisatur & p̄pter hoc exosa patri plurimū habebatur. Quadam igitur die dum iam annū. xv. attigisset. & cū alijs virgimb⁹ oues nutricis custodiret. p̄fectus olibri⁹ inde transitū faciēs & puellam tam speciosam p̄siderans mox in eius amore exarsit. & pueros ad eam p̄citus misit dicēs. Ire & eam cōprehendite. vt si libera est eam michi in vxorē accipiā. si ancilla est eam michi in p̄cubinas habeā. Cum ergo eius fuisset p̄spectui p̄sentata. eam de genere suo ac nomine et religione requisit. Illa aut̄ r̄dit se genere nobile nomine margaretham. ac religione christianam. Cui⁹ p̄fect⁹ duo prima tibi recte p̄ueniunt q̄ nobilis habet̄

ris & pulcherrima margarita comprobatis sed tecum tibi nō p̄uenit vt puella tam pulchra & nobilis deum habeat crucifixum. Cui illa. Unde scis christū fuisse crucifixū? Et ille. Ex libris xp̄ianoz. Cui margaretha. Cum igitur legatur pena xp̄i & gloria: que verecūdia est vestra vt vnū credatis & alterū denegeris? Cum aut̄ margaretha eū sp̄s te crucifixum fuisse pro redemptione nostra assereret. sed nūc cum in eternum viuere affirmaret. iratus p̄fectus eam in carcerē mitti iussit. Sequēti aut̄ die eam ad se vocari fecit. ei⁹ dixit. Uana puella misere pulchritudinis tue. & deos nostros adora vt tibi bene sit. Cui illa. Illū adoro quem terra p̄remisat. mare sonndat. & oēs creature timent. Cui p̄fectus. Nisi michi p̄sentias x̄o. p̄ tuū faciā lamari. Cui margaretha. X̄ps in morte seip̄sum pro me tradidit. & ideo pro xp̄o mori desidero. Tunc p̄fectus iussit eam in culcūm suspendi. & eā tam crudelr̄ primo virgis. deinde p̄ctimb⁹ ferreis vsq̄ ad nudationē ossiū laniari q̄ sāguis d̄ ei⁹ corpe tanq̄ de fonte purissimo emanauit. flebant aut̄ qui ibi aderāt & dicebat. O margaretha vere de te dolem⁹ q̄ copus tuū tam crudelr̄ laniari p̄spiciam⁹. O qualem amisisti pulchritudinē propter tuam incredulitatē. Tū nunc saltē crede vt viuas. Quib⁹ illa. O mali p̄siliarij recedite & abite. Hec carnis cruciatio est anie saluatio. Dixitq̄ ad p̄fectum. Impudēs canis & insatiabilis leo in carne p̄tatem habes. s̄ animā xp̄s referuat. P̄fect⁹ aut̄ faciē clamide opiebat ne tantā sanguis effusione videre poterat. deinde eā deponi fecit. et eam in carcerē recludi iussit. & mira ibi claritas fuit. Ubi dū esset orauit d̄m vt inimicū qui secū pugnat sibi visibilr̄ demonstraret. Et ecce draco immanissim⁹ ibidem apparuit. Qui dum eam deuoratur⁹ impeteret signū crucis edidit. & ille euauit. Uel vt alibi legit̄. os sup̄ caput eius ponēs & linguam super calcaneum porrigēs: eam p̄tinus deglutinit. Sed dū eā absorbere veller: signo crucis se muniuit. & ideo draco virtute crucis crepuit et virgo illesa exiuit. Istud aut̄ qd̄ dicit̄ de draco nis deuoratione & ipsi⁹ crepatione epocrisū & friuolū reputat. **D** Diabolus iterū vt eam decipere posset in specie hoīs se mutauit. Quē vidēs in orationē se dedit. & dum surrexisset diabol⁹ ad eam accessit: & manū tenēs dixit. Sufficiāt tibi q̄ fecisti. iam nūc cessa de mea p̄sona. Illa autē cū p̄ caput app̄bēdit & sub se ad terrā deiecit. & sup̄ ceruicē eius dextrū pedē posuit. & dixit. Sternere superbe demon sub pedibus femine. Demon aut̄ cla-

De sancto

Alexio

mabat. **D** beata margaretha superatus sum. Si iuuenis me vinceret non curassem. ecce a tenera puella supatus sum: et inde plus doleo: quia pro tuus et mihi tua amici mei fuerunt. Illa vero cum coegit ut diceret cur venisset. Qui se venisse ait ut sibi presumeret quod monitis preceptis obediret. Coegit quoque ut diceret cur christianos tam multipliciter temptaret. Qui respondit naturale odium sibi esse contra viros virtuosos. et quod quis sepe ab eis repellatur tamen desiderio seducendi ipse infestus existit. et quod invidet de bonorum felicitate quam ipse amisit: quod ea recuperare non possit. ipsam tamen alijs auferre preterdit. Addiditque quod salomon infinitam multitudinem in quodam vase inclusit. Post mortem suam cum de illo vase demones ignem mitterent. et homines ibidem magnam esse thesaurum putarent. vas perforarunt. et demones exiit aere impleuerunt. His dictis virgo pedem subleuauit et dixit fuge miser. Et demon statim euauit. Secura igitur efficitur quod que principem vicerat ministrum procul dubio superaret. Sequenti igitur die puenientibus populis iudicium preteratur. et sacrificare condemnens exiit. cor: pulchrum facibus ardentibus comburitur: ita ut cuncti mirarentur quod tam tenera puella tot posset tormenta sustinere. Deinde in vase magno pleno aqua ipsam ligari et poni fecit ut ex penarum permutatione cresceret vis doloris. Sed subito terra percutitur. et cunctis videtur virgo illesa egreditur. Tunc quoque milia viros crediderunt. et pro nomine christi capitalis sententiam acceperunt. Prefectus autem timens ne alij perirentur: pro beata margaretha decollari precepit. Illa autem impetrato orandi spacio pro se et suis persecutoribus. necno et pro eius memoriam agens tibus et se inuocantibus deuote orauit addens ut quod cumque in partu piclitas se inuocaret illesam prolem emitteret. factaque est vox de celo quod in suis se nouerit perionibus exaudita. Surgensque ab oratione dixit spiculari. frater tolle gladium tuum et percute me. Qui percussit caput eius uno ictu abstulit et sic martirij coronam suscepit. Passa est autem. xii. kl's. augusti. ut in eius historia inuenit. Alibi legitur quod. iij. ydus iulij. **D**e hac sancta virgine sic dicit quoddam sanctus. Beata margaretha fuit timoris dei plena. iustitia preterita. religione composita. composita one profusa. bonestate laudabilis. patientia singularis. nichilque in ea peritium religione christiane inueniebatur. odiosa patri suo. dilecta domino ihesu christo.

De sancto Alexio lxxxix. **A**

Alexius dicitur ab a quod est valde. et lexio quod est sermo. Inde alexi quasi valde in verbo dei robustus.

Alexius fuit filius euphemiani viri nobilissimi romanorum. et in aula imperatoris premissi. Cui tria milia puerorum assiduebantur: quorum aureisangebatur. et vestimentis sericis inducebatur. Erat autem perfectus euphemianus valde misericors. et singulis diebus in domo sua tres mense pauperibus. orphanis. viduis et peregrinis parabatur quibus strenue seruebat. et hora. ix. ipse cum viris religiosiis cibum in timore domini capiebat. Cui vxor nomine aglaes eiusdem religionis ac oppositi erat. Cum autem filium non haberet: ad preces tres suas dominus eis preterit filium. Post quem ipsi deinceps in castitate viuere firmaverunt. Traditus autem puer libertatibus disciplinis cum omnibus philosophic artibus ipse florebat. et iam ad puberem etatem venissent. puella sibi de domo imperiali eligitur et sibi in iugum copulatur. Venit nox in qua cum sponsa sua suscepit secreta silentia. Tunc sanctus iuuenis cepit sponsam suam in dei timore instruere. ac ipsam ad virginitatis prouocare pudorem. Deinde anulum suum aureum. et caput balbeus quoangebatur sibi seruanda tradidit dicens. Suscipe hec et serua donec deo placuerit. et dominus sit iter nos. Post hoc de substantia sua accipiens ad mare discessit. ascendensque occulte nauem laodiceam versus deuexit. in decessu pergens in edissam ciuitatem sic profectus est ubi imago domini nostri ihesu christi sine humano opere facta in sindone habebatur. Quo perueniens omnia que secum detulerat pauperibus distribuit et vestimenta vilia induens cum ceteris pauperibus